

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118217844
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8118217844.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu: D. I., nar. X.X.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX D., právne zastúpený JUDr. Matúšom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO 50 487 108, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia 2.708,05 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 19Csp/235/2018-70 zo dňa 14. januára 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania.

Žalobca má nárok vo vzťahu k žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.708,05 eura s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 16.2.2019 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti v časti úrokov z omeškania žalobu zamietla.

III. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 39, § 44, § 451 odsek 1, odsek 2, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“); § 11 odsek 1 písm. d), odsek 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 13.12.2018 zapísanou pod sp.zn. 19Csp/135/2018 domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.291,39 eura s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 26.5.2017 do zaplatenia, pričom svoju žalobu odôvodnil tým, že „dňa 31. 03. 2014 so žalovaným uzatvoril Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu mal žalovaný poskytnúť finančné prostriedky vo výške 1.500 eur. Žalovaný mu však reálne poskytol finančné prostriedky len vo výške 1 284,25 eura a formou splátok už zaplatil sumu v celkovej výške 2 575,64 eura. Napriek tejto skutočnosti

žalovaný zaslal jeho zamestnávateľovi Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy dňa 30. 01. 2018 (na základe dohody o zrážkach zo mzdy), v ktorej ešte požadoval doplatenie údajného dlhu vo výške 1 262,49 eura. V tejto súvislosti preto dňa 05.04.2018 podal žalobu o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, pričom konanie sa na Okresnom súde Prešov viedlo pod sp.zn. 7Csp/60/2018. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 03.10.2018 č.k.7Csp/60/2018-70 bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22.11.2018. V úverovej zmluve je ročná úroková sadzba revolvingu stanovená vo výške 76,21 %, pričom priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov sa v marci 2014 pohybovali na úrovni 10,21 % p.a. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v zmluve o úvere je viac ako šesťnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka (OZ), teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. Zmluva tiež neobsahuje správny údaj o RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 70,01 %, keďže výška RPMN nemôže byť nižšia ako je výška ročnej úrokovej sadzby, v danom prípade 76,21 %. Žalovaný sa jeho môj úkor obohatil o sumu vo výške 1 291,39 eura (2.575,64 eura - 1.284,25 eura). V tomto štádiu konania žiada úroky z omeškania odo dňa 26.05.2017, teda od momentu, kedy mu žalovaný oznámil koľko splátok už zaplatil (bezdôvodné obohatenie v tom čase už v celom rozsahu existovalo)“.

4. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.12.2018 zapísanou pod sp.zn. 19Csp/236/2018 sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.416,66 eura s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 31.5.2017 do zaplatenia, pričom svoju žalobu odôvodnil tým, že „dňa 15.03.2013 so žalovaným uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol finančné prostriedky. Počas trvania úverového vzťahu mu žalovaný reálne poskytol finančné prostriedky vo výške 1.531,34 eura a formou splátok už zaplatil sumu v celkovej výške 2.948 eur. Napriek tejto skutočnosti žalovaný zaslal jeho zamestnávateľovi Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy dňa 28.02.2018 (na základe dohody o zrážkach zo mzdy), v ktorej ešte požadoval doplatenie údajného dlhu vo výške 1 360,62 eura. V tejto súvislosti preto dňa 05.04.2018 podal žalobu o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, pričom konanie sa na Okresnom súde Prešov viedlo pod sp.zn. 9Csp/60/2018. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 10.09.2018 č.k.9Csp/60/2018-68 bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. V odôvodnení predmetného rozsudku súd konštatuje, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.03.2013 je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.10.2018. V úverovej zmluve je ročná úroková sadzba revolvingu stanovená vo výške 76,21 %, pričom priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov sa v marci 2013 pohybovali na úrovni 10,68 % p.a. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v zmluve o úvere je viac ako šesťnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. Zmluva tiež neobsahuje správny údaj o RPMN, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 70,02 %, keďže výška RPMN nemôže byť nižšia ako je výška ročnej úrokovej sadzby, v danom prípade 76,21 %. Žalovaný mu reálne poskytol finančné prostriedky vo výške 1 531,34 eura (1 001,83 eura + 529,51 eura), pričom do dnešného dňa mu formou splátok zaplatil celkovú sumu vo výške 2 948,00 eura. Žalovaný sa tak na jeho úkor obohatil o sumu vo výške 1 416,66 eura (2 948,00 eura - 1 531,34 eura).

5. Súčasne si uplatňuje úroky z omeškania odo dňa 31.05.2017, kedy sa žalovaný na jeho úkor poslednýkrát bezdôvodne obohatil, t.j. odo dňa úhrady poslednej splátky. Výška úrokov z omeškania ku dňu 31.05.2017 predstavuje 5,00 % ročne“.

6. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 27.11.2019 č.k. 19Csp/235/2018-49 súd spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp.zn. 19Csp/235/2018 a 19Csp/236/2018, ktoré sa budú viesť pod sp. zn. 19Csp/235/2018. Žalovaný vo vyjadreniach k oboj žalobám rovnako oponoval s tým, že „popiera tvrdenia žalobcu o rozpore úrokovej sadzby revolvingu s dobrými mravmi., táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobca namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov (za diametrálne odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia atď.), navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy s poradovými číslami bola upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 OZ, podľa ktorej nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za

spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Finančným trhom sa rozumie „sústava subjektov finančného trhu, jeho nástrojov a transakcií (finančných investícií) s týmito nástrojmi a medzi týmito subjektmi. Zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva aj z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch úverov - bankových a nebankových subjektoch - síce môže byť úroková sadzba (jej výška) výrazne odlišná, avšak napríklad pri bankových poskytovateľoch celková odplata je tvorená aj správou úverového účtu, rôznymi poplatkami za vyhotovenia výpisov a pod. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov - uvedené teda nenachádza oporu v oblasti komparácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca toto vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve hore citované ustanovenia podľa § 53 ods. 6 OZ. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne - banka si svoj „zisk“ účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a pod., čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Odplata v prejednávanej veci vyjadrená v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere v nadväznosti na Oznámenie žalovaného o schválení revolvingového úveru vo výške 70,01 % nie je oproti priemernej hodnote RPMN, platnej ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere, v rozsahu 47,29 % sadzbou, ktorá by podstatným spôsobom túto sadzbu prevyšovala. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o nesprávnom výpočte RPMN Tvrdenie žalobcu o tom, že výsledná RPMN nesmie byť nižšia ako ročná úroková sadzba, popierame, nakoľko údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca tvoriaceho prílohu k zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, do ktorého je okrem iných údajov premietnutý aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Poprel výšku prípadného bezdôvodného obohatenia v prípade prvej žaloby s tým, že výšku žalobca opiera o Odpoveď na žiadosť zo dňa 26.05.2017. Žalobca však z predmetného listu opomenul skutočnosť, že využil možnosť odkladu splátok, kde sa mu predžil splátkový kalendár o 3 mesiace, počas ktorých splátky neuhradil. Z uvedeného vyplýva, že ku dňu 26.05.2017 síce mal uhradenú splátku č. 32, a splátku č. 33 uhradil čiastočne vo výške 3,80 Eur, avšak opomenul, že prostredníctvom dokladu splátok neuhradil celkom 3 splátky, a to splátku č. 8, 9 a 10. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností zaťažuje tú sporovú stranu, ktorá tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé dôsledky. Pokiaľ sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia, je na ňom, aby preukázal vznik a výšku tohto bezdôvodného obohatenia. Preto v danom prípade je na žalobcovi dôkazné bremeno, aby preukázal v akej výške sa mal žalovaný bezdôvodne obohatiť. V súvislosti s uplatňovaním úroku z omeškania namietal, že omeškanie s údajným obohatením nemohlo vzniknúť dňa 31.05. 2017. Z ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka vyplýva, že subjekt je v omeškaní s plnením zásadne až od vtedy, keď ho nesplní v deň nasledujúci potom, kedy ho veriteľ požiadala o splnenie. Až od tohto dňa môže ísť o omeškanie a žalobca môže požadovať úroky z omeškania (rovnako napríklad Krajský súd v Prešove, rozhodnutie sp.zn. 3Co/113/2011)“.

7. V replike k vyjadreniu žalovaného vo veci pôvodne vedenej pod sp.zn. 19Csp 235/2018 žalobca oponoval, že „v spotrebiteľskej zmluve je RPMN revolvingu uvedená na úrovni 70,01 % a ročná úroková sadzba revolvingu na úrovni 76,21 %. Keďže údaj o RPMN v sebe subsumuje aj úroky, je logickým, právnym a ekonomickým nezmyslom, aby RPMN mohla byť nižšia ako ročná úroková sadzba. Tieto údaje zadané žalovaným v spotrebiteľskej zmluve sú teda evidentne nesprávne, pričom uvedenie nesprávnej výšky čo i len jedného z týchto údajov v spotrebiteľskej zmluve spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Ak žalovaný predložil rozpis vzorca pre výpočet RPMN k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, pri tomto výpočte používa údaj o tom, že klientovi bol poskytnutý úver vo výške 1 500 eur., avšak ako už bolo konštatované v bode 22 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 03.10.2018 č.k.7Csp/60/2018-70, klientovi bola v skutočnosti poskytnutá čiastka vo výške 1 284,25 eura a nie 1500 eur. Žalovaný si hneď pri poskytnutí úveru stiahol akýsi spracovateľský poplatok vo výške 215,75 eura. Pri zohľadnení tejto skutočnosti, ktorá musela byť žalovanému pri poskytovaní úveru a výpočte RPMN známa sa výška skutočnej RPMN pohybuje na úrovni 88,02 %. Výška ročnej úrokovej sadzby (76,21 % p.a.) je evidentne v rozpore dobrými mravmi., aj s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 05. 11. 2014 sp. zn. 3Co/114/2014.

8. Pokiaľ žalovaný spochybňuje výšku požadovaného bezdôvodného obohatenia s odôvodnením, že žalobca využil možnosť odkladu troch splátok., samotný žalovaný žalobcovi oznámil, že má uhradených 32 splátok v 100 % výške a jednu čiastočne vo výške 3,80 eura. V čase vydania predmetného stanoviska (26.05.2017) už nastala splatnosť 37 - mich splátok úveru. Je teda evidentné, že aj pri využití možnosti odkladu 3 splátok mohlo reálne dôjsť k úhrade 32 splátok. Ak žalovaný tvrdí, že dôkazné bremeno preukázania vzniku a výšky bezdôvodného obohatenia zaťažuje žalobcu, túto povinnosť si žalobca splnil predložením dôkazu - odpoveď na žiadosť zo dňa 26.05.2017, ktorú vystavil samotný žalovaný.“

9. V replike k vyjadreniu žalovaného vo veci pôvodne vedenej pod sp.zn. 19Csp 236/2018 žalobca oponoval okrem toho, čo o RPMN uviedol v replike vo veci 19Csp 235/2018, že „žalovaný predložil rozpis vzorca pre výpočet RPMN k zmluve č. XXXXXXXXXXXX., a pri tomto výpočte používa údaj o tom, že klientovi bol poskytnutý úver vo výške 1 170 eur., avšak ako vyplýva z jeho vlastného stanoviska zo dňa 05.06.2017 (platobná história, ktorá je prílohou žaloby), klientovi bola v skutočnosti poskytnutá čiastka vo výške 1 001,83 eura a nie 1 170 eur. Žalovaný si hneď pri poskytnutí úveru stiahol akýsi spracovateľský poplatok vo výške 168,17 eura. Pri zohľadnení tejto skutočnosti, ktorá musela byť žalovanému pri poskytovaní úveru a výpočte RPMN známa, sa výška skutočnej RPMN pohybuje na úrovni 88,36 %. Výška ročnej úrokovej sadzby (76,21 % p.a.) je evidentne v rozpore s dobrými mravmi“.

10. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobca je fyzická osoba - spotrebiteľ. Žalovaný je vedený v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddieli Sro, vo vložke 22160/B v predmete činnosti o.i. poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov.

11. Dňa 15.3.2013 žalobca a žalovaný na formulárovom tlačive nazvanom Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, mienili uzavrieť spotrebiteľskú zmluvu, kde v časti 5 pod názvom: Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eur je uvedené: Dĺžnik žiada spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok. Poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.170 eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 42/13, mesačná splátka (vrátane úrokov) 62,69 eura, celková čiastka, ktorú musí dĺžnik zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 2.632,98 eura, predpokladaná RPMN za úver (v %): 70,02, ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,02, priemerná RPMN za úver (v %): 47,29, poskytnutá čiastka revolvingu: 616,87 eura, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dĺžnik zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.504,56 eura, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 63,32, ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 76,21. Účel čerpania úveru: kúpa/ oprava auta.

12. V časti 6 formulárovej zmluvy pod názvom Údaje o schválenom revolvingovom úvere je uvedené: Poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.170 eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 42/13, mesačná splátka (vrátane úrokov): 62,65, celková čiastka, ktorú musí dĺžnik zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 2.632,98, RPMN za úver (v %) 70,21, ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,02, priemerná RPMN za úver (v %) 47,29, poskytnutá čiastka revolvingu: 616,87, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dĺžnik zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.504,56, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 70,02, ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 76,21, ročná úroková sadzba z omeškania (v %): 5,75.

13. Podľa bodu 8 formulárovej zmluvy nazvaného Dohoda o poskytnutí služby podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dĺžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/ Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dĺžnikom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok dĺžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 168,17 eura a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 87,36 eura v prípade ak bude dĺžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu dĺžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dĺžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.

14. Podľa prehľadu prijatých platieb ku dňu 5.6.2017 zo dňa 5.6.2017 zaslaného žalovaným žalobcovi vyplýva, že na účet žalobcu boli poskytnuté úvery 15.3.2013 vo výške 1 001,83 eura a 22.6.2015 vo výške 529,51 eura celkom teda 1 531,34 eura a žalobca uhradil od 15.4.2013 od 31.5.2017 46 x 63 eur a 1 x 50 eur, čo spolu predstavuje sumu 2.948 eur.

15. Dňa 31.3.2014 žalobca a žalovaný na formulárovom tlačive nazvanom Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, mienili uzavrieť spotrebiteľskú zmluvu, kde v časti 5 pod názvom: Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eur je uvedené: Dĺžnik žiada spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok. Poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500 eur, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37 eura, celková čiastka, ktorú musí dĺžnik zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54 eura, predpokladaná RPMN za úver (v %): 70,01, ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,01, priemerná RPMN za úver (v %): 46,30, poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84 eura, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dĺžnik zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.928,88 eura, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 63,32, ročná úroková sadzba revolvingu (v %): 76,21. Účel čerpania úveru: nákup elektroniky.

16. V časti 6 formulárovej zmluvy pod názvom Údaje o schválenom revolvingovom úvere je uvedené: Poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1.500 eur, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka (vrátane úrokov): 80,37, celková čiastka, ktorú musí dĺžnik zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 3.375,54, RPMN za úver (v %) 69,30, ročná úroková sadzba úveru (v %): 70,01, priemerná RPMN za úver (v %) 46,30, poskytnutá čiastka revolvingu: 790,84, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dĺžnik zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 70,01, ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 76,21, ročná úroková sadzba z omeškania (v %): 5,25.

17. Podľa bodu 8 formulárovej zmluvy nazvaného Dohoda o poskytnutí služby podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dĺžnikovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dĺžnikom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok dĺžnika zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eura a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eura v prípade ak bude dĺžnikovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu dĺžnik udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dĺžnikovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.

18. Podľa oznámenia žalovaného žalobcovi zo dňa 26.5.2017, žalobcovi bola na účet poskytnutá suma 1.284,25 eura a má zo splátkového kalendára uhradených 32 splátok v 100 % výške. Splátku č. 33 má uhradenú čiastočne vo výške 3,80 eur.

19. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že „má stredoškolské vzdelanie, pracuje ako elektromontér v elektrárni 35 rokov. Jeho terajší hrubý základ je 735 eur. Postupne uzatváral s PROFI CREDITOM v priebehu rokov 2011-2014 štyri zmluvy, nemal finančné prostriedky, v banke mu ich nedali, a tak si našiel inzerát s PROFI CREDITOM. Pani, čo s ním tieto úvery vybavovala, s ním jednala 3 minúty, nikdy mu nič nebolo vysvetlené., ani vysoké úrokové miery. Bolo mu povedané, že tie papiere, čo podpisuje, mu prídu domov poštou a má si ich preštudovať. Jeho manželka v tom čase bola nezamestnaná. Majú 4 deti, teraz sú vo veku 35, 30, 29 a 23 rokov. Keď uzatváral tieto úvery, nikto sa ho nepýtal, okrem príjmu ani na výdavky, ani na to, či je schopný tieto úvery platiť. V podstate zakaždým išiel s tým, že chce sumu okolo 1.000 eur, ani v jednom prípade mu táto suma nebola daná. Potom už nemohol platiť tieto úvery, a preto sa obrátil na spotrebiteľské združenie. Vo všetkých týchto úveroch bola podaná žaloba o zdržanie sa zrážok zo mzdy, pretože bol požiadavý jeho zamestnávateľ o zrážky zo mzdy a v každej z týchto vecí bolo jeho žalobe vyhovené. Následne potom v týchto úverových veciach požiadav o vydanie bezdôvodného obohatenia“.

20. Na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzavrel tak, že predmetom konania sú nároky vyplývajúce z dvoch spotrebiteľských zmlúv a na obe právne veci je potrebné

aplikovať príslušné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmlúv, ako aj ustanovenia §§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka poskytujúce ochranu spotrebiteľovi pri uzavretí spotrebiteľských zmlúv, pričom súd poukazuje na to, že podľa Občianskeho zákonníka súd posudzuje všetky nároky vyplývajúce z uzavretej zmluvy, aj keď sa jedná o zmluvu o úvere, ktorá je upravená ako základný zmluvný typ v Obchodnom zákonníku. Pri oboch zmluvách je potrebné poukázať na to, že žalobca žiadal o poskytnutie pôžičky a nie revolvingového úveru, a v rámci kontraktácie boli vo formulárovej žiadosti v bode 5. a v bode 6. uvedené iné údaje o predpokladanej RPMN, teda v zmysle ustanovenia § 44 Občianskeho zákonníka, nedošlo k uzavretiu zmluvy, lebo žalovaný uvedením iného údajá pri RPMN predložil nový návrh a na tomto návrhu zmluvy sa strany sporu nedohodli.

21. Následkom neexistencie zmluvy, teda právneho dôvodu, je potrebné všetky nároky z takéhoto právneho vzťahu považovať za bezdôvodné obohatenie podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a toto bezdôvodné obohatenie vzniklo tomu, kto sa na úkor iného obohatil., teda ak žalovaný poskytol žalobcovi z týchto neexistujúcich zmlúv finančné plnenie a žalobca mu uhrádzal splátky v domnení, že došlo k uzavretiu zmlúv, suma, o ktorú preplatil žalobca finančné plnenie je nepochybne bezdôvodným obohatením a žalovaný je povinný ho vydať.

22. Pokiaľ by súd aj uvažoval o oboch zmluvách ako o platne uzavretých, je potrebné potom poukázať na to, že v oboch zmluvách bolo nesprávne uvedené RPMN v neprospech spotrebiteľa, nakoľko tým, že si s ním na zadnej časti formulároveho tlačiva dohodol nekalým spôsobom tzv. Dohodu o poskytnutí služby odkladu splátok., ktorá zmluvná podmienka je súdmi na celom Slovensku judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, je nepochybné a nepopierateľné, že žalovaný neposkytol žalobcovi úvery v sumách uvedených v zmluve, ale v sumách ponížených o sumu za neplatne dohodnutú službu odkladu splátok., ale vo výpočte RPMN vychádzal zo súm povýšených o poplatok za túto službu.

23. Súd poukazuje aj na to, že žalovaný si vôbec nesplnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a nešetril s odbornou starostlivosťou spôsobilosť žalobcu splácať revolvingové úvery, ktoré mu oproti jeho požiadavkám na pôžičku tento úver nanútil., nezodpovedne sa uspokojil len s ústnou informáciou od žalovaného o výške jeho príjmu, čo je potrebné považovať za hrubé porušenie tejto svojej povinnosti., preto aj z tohto dôvodu by bol platný spotrebiteľský úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

24. Súd prvej inštancie považoval v oboch zmluvách výšku úrokových sadzieb za úžernú a neakceptuje tvrdenia žalovaného o tom, že výška úroku 70% z istiny pri takomto type úveru a statusu spotrebiteľa je v súlade so základnými princípmi spotrebiteľských právnych vzťahov.

25. Právny následok absolútnej neplatnosti právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi je totožný s bezdôvodným obohatením podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

26. Preto súd vyhovel žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 708,05 eura, keďže žalobca poskytol žalovanému pri prvom úvere sumu 1.284,25 eura a tento mu zaplatil sumu 2.575,64 eura a pri druhom úveru mu poskytol sumu 1 531,34 eura a tento mu zaplatil sumu 2 948,00 eura.

27. Vo vzťahu k úrokom z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na zákonnú výšku úrokovej sadzby podľa nariadenia č. 87/1995 Z.z., avšak s tým, že nepočíta lehotu od ktorej sa dostal žalovaný do omeškania tak, ako žalobca od 26.5.2017, ale až deň po doručení žaloby, ktorá žaloba v oboch prípadoch bola doručená 15.2.2019, teda od 16.2.2019., nakoľko až doručení žaloby v oboch veciach sa dozvedel žalovaný, že ho žalobca vyzýva na vydanie tohto bezdôvodného obohatenia a v akej výške.

28. Preto v prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania za čas od 26.5.2017 do 15.2.2019 žalobu zamietol.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení § 255 a 262 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca mal vo veci plný úspech, nakoľko jeho

neúspech je len v časti úrokov z omeškania a to v úplne zanedbateľnom zlomku percenta, priznal mu súd voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

30. Proti rozsudku, s výnimkou výroku ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol podľa včas odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok a o veci sám rozhodol tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná právo na plnú náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a záverov a pre nesprávne právne posúdenie.

31. Súd prvej inštancie bez akéhokoľvek odôvodnenia uvádza, že nedošlo k dohode o výške RPMN. Žalovaný tvrdí, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednává a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.) vyplýva v prvom rade z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Aj súdna prax dospela k obdobnému záveru. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Na základe uvedených skutočností tvrdíme, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov.

32. Podľa súdu prvej inštancie je nepopierateľné, že dohoda o poskytnutí služby je neplatná, potom nie je zřejmé, z akého dôvodu by mala byť zohľadnená pri výpočte RPMN. Súd neuvádza žiadny dôvod. Odôvodnenie rozsudku (v rozsahu tohto alternatívneho odôvodnenia) je pochybné, pretože z rozsudku nevyplýva dôvod pre zahrnutie nákladov podľa dohody o poskytnutí služby do RPMN, ak dohoda je neplatná. Ale súčasne neuvádza ani to, pre aký dôvod by mal. Rovnako z rozsudku nevyplývajú ani dôvody, pre ktoré by mal byť náklady podľa dohody o poskytnutí služby súčasťou RPMN.

33. Žalovaný namieta aj záver súdu, podľa ktorého žalovaný neposudzoval schopnosť žalobcu splácať úver a údajne sa mal uspokojiť s ústnou informáciou o výške príjmu. Uviedol, že uvedený záver je založený na nepravdivom tvrdení žalobcu. Tvrdenie, ktoré súd takto prebral, žalovaný odmieta, v prílohe predkladá listinné dôkazy preukazujúce zisťovanie údajov potrebných na posúdenie schopnosti splácať úver.

34. Po lehote na podanie odvolania doplnil žalovaný odvolanie. V doplnenom podaní uviedol skutočnosti dokumentujúce postup pri posudzovaní schopnosti splácať úver. Prípustnosť listín žalovaný odôvodnil § 366 písm. c) a § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p.

35. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne správny a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu potvrdil.

36. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

37. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

38. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

39. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola dňa 31.03.2014 uzatvorená Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o

revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere 1“), na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 1.500 eur. V Zmluve o úvere sa zmluvné strany dohodli na údajoch týkajúcich sa mesačnej splátky vo výške 80,37 eur (vrátane úrokov), splatnosti úveru (42 splátok), celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť (3375,54 eur), ročnej úrokovej sadzbe (70,01 %), priemernej RPMN (46,30 %), poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka pri revolvingu 1928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Tento údaj mal žalobca ako spotrebiteľ k dispozícii v čase podpísania Zmluvy o úvere z jeho strany dňa 29.3.2014. Dňa 31.03.2014 došlo k podpisu Zmluvy o úvere aj zo strany žalovaného, avšak v bode 6. Zmluvy o úvere bol už uvedený údaj o predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,21 % %.

40. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere 2“), na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 1.170 eur. V Zmluve o úvere sa zmluvné strany dohodli na údajoch týkajúcich sa mesačnej splátky vo výške 62,69 eur (vrátane úrokov), splatnosti úveru (42 splátok/13 deň v mesiaci), celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť (3632,98 eur), ročnej úrokovej sadzbe (70,02 %), priemernej RPMN (47,29 %), poskytnutá čiastka revolvingu 616,87 eur, celková čiastka pri revolvingu 1504,56 eur, predpokladaná RPMN úveru 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Tento údaj mal žalobca ako spotrebiteľ k dispozícii v čase podpísania Zmluvy o úvere z jeho strany dňa 12.03.2013. Dňa 15.03.2013 došlo k podpisu Zmluvy o úvere aj zo strany žalovaného, avšak v bode 6. Zmluvy o úvere bol už uvedený údaj o predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,02 % %.

41. Podľa ustanovenia § 43a odsek 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpisu Žiadosti/Zmluvy zo strany žalovaného, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

42. Podľa ustanovenia § 43c odsek 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

43. Podľa ustanovenia § 44 odsek 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa odseku 2, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

44. Podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa odseku 2, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa odseku 3, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa odseku 4, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

Podľa odseku 5, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

45. Podľa ustanovenia § 9 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

46. Podľa ustanovenia § 11 odsek 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

47. Odvolací súd na úvod uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ právny vzťah založený Zmluvou o úvere medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský. Spotrebiteľský charakter sporu nebol žalobcom v konečnom dôsledku spochybnený.

48. Prvým predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Prejav vôle musí smerovať k uzavretiu zmluvy, návrh musí byť adresný, musí byť určitý a z prejavu vôle navrhovateľa musí byť zrejmé, že hodlá byť návrhom (ofertou) viazaný v prípade jeho prijatia. Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený je jednostranný adresný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v celom jeho rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy.

49. Pokiaľ návrh nie je akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Táto právna norma účinne bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

50. Žiadosť o poskytnutie úveru obsiahnutá v bode 5. Zmluvy o úvere predstavuje návrh na uzavretie zmluvy podľa ustanovenia § 43a Občianskeho zákonníka. Ak žalobca zmenil výšku RPMN, fakticky išlo v zmysle ustanovenia § 44 odsek 2 Občianskeho zákonníka o odmietnutie návrhu žalovaného v časti RPMN, ktoré je potrebné považovať za nový návrh.

51. K námietke odvolateľa, že zmluvné strany si nemohli dohodnúť údaj týkajúci sa RPMN, nakoľko spôsob jeho určenia vyplýva zo zákona odvolací súd uvádza, že spotrebiteľ mal byť ešte pred uzatvorením Zmluvy o úvere oboznámený s údajom o RPMN. V danom prípade k tomu nedošlo, nakoľko spotrebiteľ bol pri podpisovaní Zmluvy o úvere oboznámený s odlišným údajom než bol schválený veriteľom. Žalobca pritom nepreukázal, aby spotrebiteľ pristúpil aj k takto zmenenému údaj.

52. S neuvedením/nesprávnym uvedením údajov o RPMN Zákonom o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere spájal v zmysle ustanovenia § 11 odsek 1 písm. d/ následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

53. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom

54. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie týkajúcim sa úrokovej sadzby v obidvoch zmluvách. Súd I. inštancie považoval výšku úrokovej sadzby v zmluve o revolvingovom úvere vo výške 70,01 % p.a. za neprimeranú, v rozpore s dobrými mravmi. V danom prípade sa preto prvoinštančný súd správne zaoberal výškou úroku z úveru, ktorá je určená úrokovou sadzbou 70,01 % ročne a porovnával ju s úrokmi poskytovanými peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Z internetovej stránky NBS vyplýva, že v marci 2013 boli, že pri spotrebiteľskom úvere bola priemerná úroková sadzba pre daný typ úveru 10,68 %, v marci 2014 10,21 %. Z toho je zrejmé, že žalobcom požadovaný úrok v danom prípade bol viac ako 6-násobne vyšší ako úrok, ktorý za podobných podmienok banky poskytovali. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 600 % priemernú

cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Žalobcom požadovaný úrok z úveru s úrokovou sadzbou vo výške 70,01 % spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy, pretože bolo súdom v rámci skutkového stavu preukázané a zistené, že priemerne v tomto období boli úroky 10,68 % /10,21 % ročne.

55. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

56. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 odsek 8 tohto právneho predpisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

57. Pri dojednaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Žalovaným požadovaná sadzba úrokov viac ako 6 násobok ročne pri zmluve je v demokratickej spoločnosti neakceptovateľná. Dohodnutá úroková miera teda podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto záver o neplatnosti dojednania o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka má oporu vo vykonanom dokazovaní.

58. Vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolací súd považoval dohodu o úrokoch vo výške 70,01 % za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom ako aj súd I. inštancie takto dohodnutú odplatu považoval za neprimeranú v zmysle § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka.

59. Odvolací súd sa stotožnil aj s právnym záverom súdu, že právny následok absolútnej neplatnosti právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi je totožný s bezdôvodným obohatením podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

60. Podľa § 365 odsek 3 C.s.p., odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

61. Podľa § 366 písm. d) C.s.p., prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

62. Odvolací súd uvádza, že podľa ust. § 365 ods. 3 odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. V súlade s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky „§ 365 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie je možné meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, je premietnutím zásady koncentrácie civilného procesu, ktorá znamená, že určité procesné úkony sú koncentrované

do uplynutia zákonom určenej lehoty, v prípade odvolania je to pätnásť dní. Umožnenie dopĺňania odvolacích dôvodov po uplynutí tejto zákonnej lehoty by bolo v rozpore s princípom hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania, no najmä v rozpore s koncepciou odvolacieho konania, ktorá vychádza z tzv. neúplného apelačného systému.“ (Porovnaj Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 141/2019 zo dňa 17.12.2019, Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 6Cdo/175/2017 zo dňa 27. februára 2018), odvolací súd na doplnené podanie odvolania žalovaného zo dňa 14.03.2021 doručené súdu elektronicky dňa 16.03.2021 neprihliadol.

63. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania, ktorý zohľadňuje pomer úspechu žalobcu a žalovaného v zmysle ustanovenia § 255 odsek 2 C.s.p..

64. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel a v časti úrokov z omeškania v prevyšujúcej časti zamietol. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

65. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, ani nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

66. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdzuje ako vecne správny.

67. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

68. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).